

formandsstolen, så debatten har handlet om alt og ikke bare om ændringsforslaget.

Desværre har det så medført, at vi stort set ikke har debatteret ændringsforslagene, og det synes jeg egentlig er lidt synd, for – ja, Dansk Folkeparti har jo altså stillet to af dem, og jeg vil godt lige gøre lidt reklame for de ændringsforslag og henlede ordførernes opmærksomhed på, at der rent faktisk er nogle ændringsforslag, vi skal stemme om.

Det ene handler om den fortrydelsesret, som statsministeren i foråret kom til at sige at Danmark har. Hvis vi stemmer ja til euroen og senere fortryder, ja, så kan vi genindføre kronen, blev der sagt. Det var en interessant melding.

Vi har her sommeren over dyrket det spørgsmål og fundet ud af, at det selvfølgelig overhovedet ikke holder vand. Sagen er, at den eneste måde at komme ud af euroen på igen efter et dansk ja den 28. september vil være ved at gennemføre bestemmelserne, som de står i artikel 48 i Traktaten. Det vil sige, at man skal igennem en regeringskonference og der skal være enighed mellem alle landene. Fru Elisabeth Arnold sagde tidligere i debatten meget ærligt, at selvfølgelig skal alle lande være enige, hvis et land skal kunne melde sig ud.

Så siger tilhængerne af euroen: Jamen det er heller ikke noget problem, for det vil de andre lande selvfølgelig give os lov til; de vil ikke blokere for en dansk udmeldelse.

Se, kan man regne med det? Sagen er: Kunne vi forestille os, hvis vi var med i euroen, at hvis Tyskland lige kom og sagde, at nu ville det i øvrigt gerne melde sig ud og genindføre D-marken, så ville vi bare sige: Nå, jamen det er jo jeres demokratiske ret, og hvis I vil det, så er vi stadig væk med i euroen uden Tyskland?

Selvfølgelig ville vi da ikke det. Selvfølgelig ville det jo så være en helt anden form for euro, en anden form for valutaunion, end den, vi havde meldt os ind i, og så ville vi naturligvis enten selv trække os ud eller forhindre tyskerne i at gøre det. På samme måde kan man selvfølgelig forestille sig, at andre lande ville sige til Danmark: I kan ikke melde jer ud af euroen igen, selv om I måtte ønske det.

Derfor, hvis tilhængerne virkelig mener at have ret i, at de andre lande bare vil sige: Ja, selvfølgelig kan I forlade euroen igen – hvis vi skal tage det for pålydende, så må der jo heller ikke være nogen problemer i, at vi får ændringsforslaget om fortrydelsesretten gennemført her i dag. Det fremgår af det, at de andre

lande ved en dansk indmeldelse i euroen allerede her skal acceptere, at vi kan træde ud igen alene på baggrund af dansk forfatningsret. Og hvad vil det betyde? Ja, det vil betyde, at vi kan melde os ud alene ved en afgørelse her i Folketinget.

Sådan vil det ikke være, hvis vi ikke får det her ændringsforslag vedtaget, og det gør vi jo ikke, det ved vi, for eurotilhængerne stemmer det ned. Og hvorfor gør de det? Fordi de udmærket godt ved, at de andre lande selvfølgelig ikke vil give os mulighed for at melde os ud på egen hånd. Det vil svække tilliden til euroen, hvis det er sådan, at de velstillede, rige nationer kan melde sig ud, mens de, der så sidder tilbage i euroen, i givet fald er de lande, der har en rigtig dårlig økonomi. Sådan er det.

Det andet ændringsforslag, vi har stillet, er om Grønlands og Færøernes situation. Den har slet ikke været berørt af andre i debatten, og det synes jeg er overraskende.

Vi har jo i dag en valutaaftale med Grønland og Færøerne inden for rigsfællesskabet. Nationalbanken laver kroner også til Grønland og Færøerne. Ud i den yderste teori kan man måske godt diskutere, om Grønland og Færøerne kan opretholde kronen efter et dansk ja til euroen, hvor vi dermed ikke har kroner her i landet længere. Men det er også kun ude i den yderste teori.

I praksis vil de dele af rigsfællesskabet være bundet til euroen efter et dansk ja, og derfor ville det være godt, hvis Folketinget tog sig sammen og sagde: Vi vil noget godt med det rigsfællesskab, og derfor spørger vi selvfølgelig også Grønland og Færøerne om, hvorvidt de ønsker euroen. Derfor har vi så foreslået, at der bliver holdt en vejledende folkeafstemning den 28. september i de to dele af rigsfællesskabet.

Der har været en debat om ERM II-aftalen og det her med, at vi i dag fra kronens side er knyttet til euroen. Og jeg vil gerne understrege – hvad jeg også har gjort tidligere i debatten, så man nu ikke stadig væk farer ud til debattmøder i landet og siger noget andet fra eurotilhængerens side – at Dansk Folkeparti her i Folketinget har støttet indgåelsen af aftalen og det, at kronen er knyttet til euroen. Vi ser ikke nogen grund til at foreslå andet, som situationen er, og derfor har vi ingen planer om at gå væk fra fastkurspolitikken i forhold til euroen, som den er. Det burde nu stå himmelråbende klart for alle.